

Sygn. akt II KK 253/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Michał Laskowski

SSN Zbigniew Puzkarski

Protokolant Marta Brylińska

w sprawie S. S.

skazanego z art. 209 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 19 lipca 2017 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 7 grudnia 2016 r., sygn. akt XIV K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia
o karze i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 grudnia 2016 r., sygn. akt XIV K (...), Sąd Rejonowy w W. uznał S. S. za winnego przestępstwa z art. 209 § 1 k.k. popełnionego w okresie od września 2011 r. do listopada 2014 r., z wyłączeniem okresu od dnia 9 grudnia 2013 r. do dnia 9 maja 2014 r. i na podstawie wskazanego przepisu w zw. z art.

37b w zw. z art. 34 § 1 i 1a pkt 1 k.k. wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę roku ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Orzeczenie to nie zostało zaskarżone przez żadną stronę postępowania i uprawomocniło się w dniu 15 grudnia 2016 r.

Kasację od opisanego wyroku, w części dotyczącej orzeczenia o karze, wywiódł na korzyść skazanego Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. Skarżący zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 37b k.k., polegające na orzeczeniu na podstawie tego przepisu za przypisany oskarżonemu czyn z art. 209 § 1 k.k. kary mieszanej w wymiarze 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz kary 1 (jednego) roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, podczas gdy uwzględniając górną granicę ustawowego zagrożenia za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k., stanowiące podstawę skazania możliwe było orzeczenie, w ramach kary mieszanej, kary pozbawienia wolności w wymiarze nieprzekraczającym 3 (trzech) miesięcy”.

W związku z przedstawionym zarzutem skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna w rozumieniu art. 535 § 5 k.p.k.

Jak wynika z zaskarżonego wyroku, podstawą prawną wymierzenia skazanemu kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. był art. 37b k.k. Zgodnie z tym przepisem w sprawie o występpek zagrożony karą pozbawienia wolności, niezależnie od dolnej granicy zagrożenia przewidzianego w ustawie za dany czyn, sąd może orzec jednocześnie karę pozbawienia wolności w wymiarze nieprzekraczającym 3 miesięcy, a jeżeli górna granica ustawowego zagrożenia wynosi przynajmniej 10 lat – 6 miesięcy, oraz karę ograniczenia wolności do 2 lat. Zagrożenie karą przewidziane w art. 209 § 1 k.k. w brzmieniu przed zmianą normatywną wynikającą z ustawy z dnia 23 marca 2017 r.

o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. 2017.952) wynosiło 2 lata pozbawienia wolności. Zatem w realiach rozważanej sprawy wymiar kary pozbawienia wolności orzeczonej na podstawie art. 37b k.k. w sekwencji z karą ograniczenia wolności nie mógł być wyższy niż trzy miesiące. Wymierzenie skazanemu kary 8 miesięcy pozbawienia wolności stanowiło w tej sytuacji rażące naruszenie prawa materialnego i miało oczywisty i istotny wpływ na treść zaskarżonego kasacją wyroku.

Stwierdzenie zaistnienia wskazanego w kasacji uchybienia pociągnęło za sobą konieczność uchylenia wyroku Sądu Rejonowego w W. w zaskarżonej części, tj. w odniesieniu do rozstrzygnięcia o karze i przekazania sprawy wymienionemu Sądowi do ponownego rozpoznania w tym zakresie. W ponowionym postępowaniu Sąd właściwy do rozpoznania sprawy będzie zobowiązany do respektowania powyższych uwag i przestrzegania obowiązującego prawa, mając także na względzie kierunek wywiedzionej kasacji.

r.g.